

[Lundberg.]

at jeg tager Ordet, er, at den højtærede Minister har citeret forskellige Skrivelser, som er vekslet vedrørende denne Sag, og derimellem nævner Skrivelsen af 17. August 1928 til Generalauditøren, hvori der staar, at Ministeriet paatænker at rette en alvorlig Tilkendegivelse og Paamindelse til Regimentet i den Anledning, og som slutter med at sige, at man ønsker oplyst,

„hvorvidt der efter det i Sagen fremkomne maatte være Anledning til at skride ind overfor andre end Underkorporalen“.

Ministeren citerede dernæst en Skrivelse fra Generalauditøren, som imidlertid ikke med et Ord omtaler noget som helst andet end Underkorporalens Forhold.

Tilsyneladende har Ministeren ladet sig nøje med denne Besked, der ingen Besked er, thi i den Reprimande, som han har sendt Regimentet, og som han ogsaa citerede herfra, staar der:

„Da det af de under Sagens Behandling fremkomne Oplysninger fremgaar, at lignende Overgreb som de af Underkorporalen begaaede i ikke ringe Omfang har fundet Sted ved Regimentets Rekruttskoler, maa Krigsministeriet udtrykke sin Misbilligelse af“ o. s. v.

Man slutter med at sige, at man tilkender

„at hvis Overgreb finder Sted uden Paatale fra den tilsynstørendes Side, vil dette eventuelt føre til, at den tilsynsførende drages til Ansvar“ o. s. v.

Hvorfor nu, højtærede Forsvarsminister, tale om Gentagelsestilfælde og saa oven i Købet føje til, at Ministeren da *eventuelt* vil skride ind og drage de paagældende til Ansvar? Det forekommer mig, at naar Ministeren sagde til mig, at han kunde forsikre mig for, at der vil blive sat noget ind paa at forebygge, at noget saadant kan ske i Fremtiden, og Ministeren saa lader sig nøje med, hvad denne Skrivelse udtaler, er det ikke, hvad Ministeren formaar at gøre for at forebygge Gentagelsestilfælde.

Maaske maa jeg lige til allersidst sige, at naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup i Gaar fra denne Plads sagde, at de paagældende Befalingsmænd enten maatte afskediges eller i hvert Fald udelukkes fra Forfremmelse, er det, hvad jeg ogsaa beder om.

Jeg henstiller til den højtærede Forsvarsminister at svare paa, om det alligevel ikke er hans Mening at statuere et Eksempel. Det er saa sandelig ikke for tidligt, der bliver grebet ind overfor disse umenneskelige Befalingsmænd.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Elna Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

Elna Munch: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den højtærede Sundhedsministers Udtalelse om de Mord og Selvmord, som jeg, som han saa smagfuldt udtrykte sig, havde kørt op med i Tinget, men kun konstatere, at den højtærede Minister ikke paa noget Punkt har afkræftet min Paastand om Pladsmangel.

Med Hensyn til den højtærede Minister for offentlige Arbejders Udtalelse vil jeg gerne bemærke, at det forekommer mig meget overraskende, at den højtærede Minister siger, at det Beløb, der er opført i Lovforslaget, er et anslaaet Beløb, Ministeren har ingen endelig Oversigt over Udgifterne. Det er rigtignok noget ganske andet end det, man tidligere har hørt. Vi har udtrykkelig i Udvalget spurgt, om der er Grund til at tro, at Overslaget vil holde, og dertil har Arkitekten svaret, at det var han fuldkommen sikker paa. Jeg vil gerne henvise til, hvad den højtærede Minister har sagt her i Tinget i forrige Samling, Sp. 5113:

„Jeg har sagt, at flere Udgifter kunde vi ikke afholde, men at jeg maatte holde mig til det Tilskud i økonomisk Henseende, som Radiofonien har givet.“

Hertil kommer, at Ministeren har sagt det samme i Udvalget flere Gange og endelig meget stærkt betonet det overfor et privat Udvalg, der har søgt Ministeren i denne Sag. Herpaa er der saa mange Vidner, at det kan overhovedet ikke omdisputeres.

Jeg troede ærlig talt ogsaa, at Prisen var det eneste ved hele Radiofonibygningen, der stod fast, alt er ellers forandret og forskudt. Man har hævet og sænket Taarnet og Bygningen, man har snart lavet Gennemkørselen rund, snart firkantet, snart høj, snart lav. Man har indskudt Sale og taget dem ud igen, man har indskudt Etager og taget dem ud igen. Man har lavet det Ydre ganske om. Intet